



Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 26. septembrī
(OR. en)

12541/19

Starpiestāžu lieta:
2019/0203 (NLE)

UD 241
RELEX 870
RL 1
MED 19

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2019. gada 25. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2019) 430 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES LĒMUMS par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura izveidota ar Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, attiecībā uz grozījumiem Nolīguma 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2019) 430 *final*.

Pielikumā: COM(2019) 430 *final*

Briselē, 25.9.2019.
COM(2019) 430 final

2019/0203 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura izveidota ar Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, attiecībā uz grozījumiem Nolīguma 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kura jāieņem ES un Libānas Asociācijas nolīguma Asociācijas padomē saistībā ar to, ka ir paredzēts pieņemt lēmumu, ar ko groza 4. protokolu ES un Libānas Asociācijas nolīgumā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses

Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses¹ ("nolīgums"), mērķis ir paredzēt nosacījumus pakāpeniskai preču, pakalpojumu un kapitāla tirdzniecības liberalizācijai. Nolīgums stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī.

2.2. Asociācijas padome

Asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar nolīguma 74. panta noteikumiem, var nolemt grozīt noteikumus, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena "noteiktas izcelsmes izstrādājumi" definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (4. protokola 38. pants). Asociācijas padomē ir Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Savienības Komisijas locekļi, no vienas puses, un Libānas valdības pārstāvji, no otras puses. Asociācijas padome izstrādā lēmumus un ieteikumus, abām Pusēm savstarpēji vienojoties.

2.3. Paredzētais Asociācijas padomes akts

Nākamajā sanāksmē Asociācijas padomei ir jāpieņem lēmumspār grozījumiem noteikumos, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena "noteiktas izcelsmes izstrādājumi" definīciju un administratīvās sadarbības metodēm ("paredzētais akts").

Paredzētā akta nolūks ir grozīt noteikumus, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena "noteiktas izcelsmes izstrādājumi" definīciju un administratīvās sadarbības metodēm.

Saskaņā ar Asociācijas nolīguma 76. panta 2. punktu paredzētais akts kļūs Pusēm saistošs.

3. NOSTĀJA, KA JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Reģionālajā konvencijā par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ("konvencija") ir iekļauti noteikumi par noteiktas izcelsmes precēm, kuru tirdzniecība notiek saskaņā ar attiecīgiem nolīgumiem, ko noslēgušas līgumslēdzējas puses. ES un Libāna parakstīja konvenciju attiecīgi 2011. gada 15. jūnijā un 2014. gada 22. oktobrī.

ES un Libāna savu pieņemšanas instrumentu konvencijas depozitāram iesniedza attiecīgi 2012. gada 26. martā un 2017. gada 25. oktobrī. Rezultātā, piemērojot konvencijas 10. panta 2. punktu, attiecībā uz ES un Libānu konvencija tādējādi stājās spēkā attiecīgi 2012. gada 1. maijā un 2017. gada 1. decembrī.

Konvencijas 6. pantā paredzēts, ka katra līgumslēdzēja puse veic atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu konvencijas efektīvu piemērošanu. Tālab Asociācijas padomei, kas izveidota ar Asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un

¹ OV L 143, 30.5.2006., 2. lpp.

Libānas Republiku, no otras puses, būtu jāpieņem lēmums, ar ko konvencijas noteikumus ievieš 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm. Tas tiek darīts, grozītajā protokolā ieviešot atsauci uz konvenciju, kas tādējādi kļūst piemērojama.

Vienlaikus iesāktajā konvencijas grozīšanas procesā izstrādāts jauns modernizētu un elastīgāku izcelsmes noteikumu kopums. Konvencijas formālai grozīšanai nepieciešams vienprātīgs līgumslēdzēju pušu balsojums. Tas, ka dažām līgumslēdzējām pusēm vēl aizvien ir iebildumi pret grozījumiem, rada risku, ka tās pieņemšana tiks aizkavēta. Turklāt, ņemot vērā līgumslēdzēju pušu skaitu un to attiecīgās iekšējās procedūras, kas nepieciešamas, lai balsotu par grozīto noteikumu formālu pieņemšanu un sagatavotos tam, lai grozītie noteikumi stātos spēkā, nav iespējams skaidri noteikt grozītās konvencijas piemērošanas laika ietvaru.

Ņemot to vērā, Libāna ir lūgusi: i) sākt grozīto noteikumu kopuma piemērošanu, tiklīdz iespējams, alternatīvi patlaban spēkā esošajiem konvencijas noteikumiem, pirms noslēdzas grozīšanas process; un ii) vienoties par mazāk stingriem izcelsmes noteikumiem konkrētiem tekstilizstrādājumiem ierobežotu gada kvotu ietvaros. Minētie lūgumi ir paskaidroti tālāk.

(a) Alternatīvi izcelsmes noteikumi

Paredzēts, ka minētos noteikumus ES un Libāna provizoriski piemēros pēc izvēles un divpusēji, pirms tiek noslēgti un stājas spēkā konvencijas grozījumi. Tos ir paredzēts piemērot alternatīvi konvencijas noteikumiem, jo tajā noteikts, ka tā neskar principus, kas noteikti attiecīgajos nolīgumos un citos saistītajos divpusējos nolīgumos starp līgumslēdzējām pusēm. Tādējādi uzņēmējiem, kuri vēlas izmantot uz šiem noteikumiem, nevis uz konvenciju balstītās preferences, tie nebūs jāpiemēro obligāti, bet gan pēc izvēles. Tie nav paredzēti, lai grozītu konvenciju, kas līgumslēdzēju pušu starpā paliks piemērojama, un nemainīs līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumus, kas izriet no konvencijas.

(b) Mazāk stingri izcelsmes noteikumi konkrētiem tekstilizstrādājumiem

Turklāt diskusijās par konvencijas grozījumiem Libāna ir lūgusi elastīgāku noteikumu sarakstu konkrētiem tekstilizstrādājumiem, lai apgērbiem, kas ražoti no importētiem audumiem, saskaņā ar nolīgumu piešķirtu noteiktu izcelsmi. Libāna ir lūgusi šos noteikumus paturēt spēkā 15 gadus un piemērot bez kvotas. Ņemot vērā Sīrijas bēgļu krīzes nopietno ietekmi uz Libānu un Libānas tekstilrūpniecības nozares ierobežoto attīstību, no vienas puses, un ES rūpniecības vajadzības, no otras puses, tiek ierosināts apsvērt Libānas lūgumu un noteikt ierobežotas izcelsmes kvotas, kas ļautu izmantot mazāk stingrus noteikumus. Šo ierobežoto kvotu kopēja vērtība ir 17 miljoni euro, proti, līdzīga kā vidējā apģērba eksporta vērtība no Libānas uz ES 2015.–2017. gadā. Šādu atkāpi piemēro 10 gadus. Libāna ir lūgusi arī pārskatīšanas klauzulu, kas ļautu pēc trim gadiem grozīt (iespējams — palielināt) kvotas. Tiek ierosināts pārskatīšanu paredzēt vismaz pēc 5 gadiem, noteikti neapņemoties pārskatīt kvotu, bet gan paredzot iespēju grozīt sistēmu. Alternatīvu un modernāku izcelsmes noteikumu piemērošanas rezultātā jaunajiem noteikumiem būtu jāatvieglo ES nozares eksports uz Libānu; savukārt mazāk stingriem izcelsmes noteikumiem attiecībā uz konkrētiem tekstilizstrādājumiem ierobežotu gada kvotu ietvaros būtu jāatvieglo Libānas nozares eksports uz ES.

Padomei būtu jānosaka nostāja, kas ES jāieņem Asociācijas padomē.

Ciktāl ierosinātie grozījumi attiecas uz konvencijas pašreizējo redakciju, tie ir tehniski un neietekmē pašlaik spēkā esošā protokola par izcelsmes noteikumiem būtību. Tāpēc nav nepieciešams ietekmes novērtējums.

3.1. Sīkāka informācija par alternatīvajiem izcelsmes noteikumiem

Ierosinātie grozījumi, kas attiecas uz alternatīvā izcelsmes noteikumu kopuma ieviešanu, paredz papildu elastību un modernizācijas elementus, par kuriem Savienība jau ir vienojusies citos divpusējos nolīgumos (Visaptverošs ekonomikas un tirdzniecības nolīgums starp Kanādu un ES, ES un Vjetnamas brīvās tirdzniecības nolīgums, ES un Japānas ekonomisko partnerattiecību nolīgums, ES un Dienvidāfrikas attīstības kopienas ekonomisko partnerattiecību nolīgums), vai preferenču sistēmās (vispārējo preferenču sistēma). Galvenie no tiem ir šādi.

(a) Pilnībā iegūti izstrādājumi: nosacījumi kuģiem

Tā sauktie nosacījumi kuģiem, kas ietverti alternatīvajā noteikumu kopumā, ir vienkāršāki un paredz lielāku elastību. Salīdzinājumā ar pašreizējo tekstu (5. pantu) ir svītroti daži nosacījumi (t. i., konkrētas prasības komandai); ir grozīti citi nosacījumi, lai mazinātu to stingrību (īpašumtiesības).

(b) Pietiekama apstrāde vai pārstrāde: vidējais rādītājs

Ierosinātais alternatīvais noteikumu kopums (4. pants) piedāvā eksportētājam iespēju lūgt muitas dienestiem atļauju aprēķināt nenoteiktas izcelsmes materiālu vidējo ražotāja cenu un vērtību, lai ņemtu vērā izmaksu un valūtas maiņas kursa svārstības. Tam būtu jānodrošina lielāka paredzamība eksportētājiem.

(c) Pielaide

Pašreizējā pielaide (6. pantā) ir noteikta 10 % apmērā no izstrādājuma ražotāja cenas.

Ierosinātajā tekstā (5. pantā) lauksaimniecības izstrādājumiem ir noteikta pielaide 15 % apmērā no izstrādājuma tīrā svara un rūpniecības izstrādājumiem — pielaide 15 % no izstrādājuma ražotāja cenas vērtības.

Ar pielaidi attiecībā uz svaru tiek ieviests objektīvāks kritērijs, un 15 % sliekšnim būtu jānodrošina pietiekama elastība. Tas nodrošina arī, ka preču starptautiskās cenu svārstības neietekmē lauksaimniecības izstrādājumu izcelsmi.

(d) Kumulācija

Ierosinātajā tekstā (7. pantā) saglabāta diagonālā kumulācija attiecībā uz visiem izstrādājumiem. Turklāt paredzēta vispārēja pilnīga kumulācija attiecībā uz visiem izstrādājumiem, izņemot Harmonizētās sistēmas (HS) 50.–63. nodaļā uzskaitītos tekstilizstrādājumus un apģērbus.

Bez tam paredzēta pilnīga divpusēja kumulācija HS 50.–63. nodaļas izstrādājumiem. Visbeidzot, Savienībai un Libānai būs iespēja vienoties vispārējo pilnīgo kumulāciju attiecināt arī uz HS 50.–63. nodaļā ietvertajiem izstrādājumiem.

(e) Uzskaites nošķiršana

Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem (konvencijas 20. pants) muitas dienesti var atļaut uzskaites nošķiršanu, ja “materiālu atsevišķu krājumu veidošana .. rada lielus izdevumus vai materiālas grūtības”. Grozītais noteikums (12. pants) paredz, ka tad, “ja tiek izmantoti noteiktas izcelsmes un nenoteiktas izcelsmes atvietojami materiāli”, muitas dienesti var atļaut uzskaites nošķiršanu.

Eksportētājam, lūdzot atļauju nošķirt uzskaiti, vairs nebūs jāpamato, ka materiālu atsevišķu krājumu veidošana rada lielus izdevumus vai materiālas grūtības; pietiks norādīt, ka tiek izmantoti atvietojami materiāli.

Attiecībā uz cukuru, kas ir materiāls vai galaprodukts, noteiktas un nenoteiktas izcelsmes krājumi vairs nebūs jāglabā fiziski atsevišķi.

(f) Teritorialitātes princips

Spēkā esošie noteikumi (12. pants) atļauj veikt konkrētu apstrādi vai pārstrādi ārpus teritorijas, ievērojot konkrētus nosacījumus, izņemot HS 50.–63. nodaļas izstrādājumus, piemēram, tekstilizstrādājumus. Ierosinātie noteikumi (12. pants) vairs neparedz izslēgt tekstilizstrādājumus.

(g) Nepārveidošana

Ierosinātais nepārveidošanas noteikums (14. pants) paredz lielāku elastību attiecībā uz noteiktas izcelsmes izstrādājumu apriti līgumslēdzēju pušu starpā. Tam būtu jānovērš situācijas, kad uz tādu izstrādājumu importu, par kuru noteiktas izcelsmes statusu nav šaubu, netiek attiecināta preferenciāla nodokļa likme tāpēc, ka nav izpildītas formālās tiešo pārvadājumu prasības.

(h) Muitas nodokļu atmaksas vai atbrīvojuma aizliegums

Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem (15. pantu) uz materiāliem, kas izmantoti jebkura izstrādājuma ražošanā, attiecas vispārīgais nodokļu atmaksas aizlieguma princips. Saskaņā ar ierosinātajiem noteikumiem (16. pantu) aizliegums tiek atcelts attiecībā uz visiem izstrādājumiem, izņemot materiālus, ko izmanto to izstrādājumu ražošanā, kuri ietilpst HS 50.–63. nodaļas tvērumā. Tomēr tajos ir paredzēti arī daži izņēmumi attiecībā uz nodokļu atmaksas aizliegumu šiem izstrādājumiem.

(i) Izcelsmes apliecinājums

Divkārsās EUR.1 un EUR.MED pieejas vietā tiek ieviests vienots izcelsmes apliecinājuma veids (EUR.1 jeb izcelsmes deklarācija), kas būtiski vienkāršo sistēmu. Tam būtu jāuzlabo uzņēmēju atbildība, novēršot kļūdas, kas rodas sarežģītu noteikumu dēļ, kā arī jāatvieglo muitas dienestu īstenotā vadība. Turklāt tam nevajadzētu ietekmēt izcelsmes apliecinājumu pārbaudes spēju, kas paliek tāda pati.

Grozītie noteikumi (17. pants) ietver arī iespēju vienoties par reģistrēto eksportētāju sistēmas (REX) piemērošanu. Šie eksportētāji, kas reģistrēti kopējā datu bāzē, paši būs atbildīgi, lai tiktu sniegti paziņojumi par izcelsmi, neizmantojot atzītā eksportētāja procedūru. Paziņojumam par izcelsmi būs tāda pati juridiskā vērtība kā izcelsmes deklarācijai vai pārvadājumu sertifikātam EUR.1.

Turklāt grozītie noteikumi paredz iespēju vienoties, ka tiek izmantots izcelsmes apliecinājums, kuru izdod un/vai iesniedz elektroniski.

Lai varētu atšķirt izstrādājumus, kuriem saskaņā ar alternatīviem noteikumiem ir noteikta izcelsme, no izstrādājumiem, kam ir noteikta izcelsme saskaņā ar konvenciju, izcelsmes sertifikātos vai rēķindeklarācijās, kuru pamatā ir alternatīvais noteikumu kopums, būs jāiekļauj norāde par piemērotajiem noteikumiem.

(j) Izcelsmes apliecinājuma derīgums

Tiek ierosināts pagarināt izcelsmes apliecinājuma derīguma termiņu no 4 līdz 10 mēnešiem. Arī tam būtu jāpanāk lielāka elastība attiecībā uz noteiktas izcelsmes izstrādājumu apriti pušu starpā.

3.2. Noteikumu saraksts

3.2.1. Lauksaimniecības produkti

(a) Vērtība un svars

Nenoteiktas izcelsmes materiālu robežvērtība izteikta tikai pēc vērtības. Jaunie sliekšņi ir izteikti pēc svara, lai izvairītos no cenu svārstību un valūtas kursa svārstību ietekmes (piem., ex 19 un ex 20. nodaļai, pozīcijām 2105 un 2106), vienlaikus ir svītrotas dažas robežvērtības cukuram (piemēram, 8. nodaļai vai HS 2202).

Alternatīvajā noteikumu kopumā paaugstināts svara sliekšnis (no 20 % līdz 40 %) un dažām pozīcijām paredzēta iespēja izvēlēties starp alternatīvām — vērtību vai svaru. HS nodaļas un pozīcijas, uz kurām attiecas izmaiņas, ir ex 1302, 1704 (alternatīvu noteikums — svars vai vērtība), 18 (1806: alternatīvu noteikums — svars vai vērtība), 1901.

(b) Pielāgošanās ieguves modeļiem

Uz citiem lauksaimniecības izstrādājumiem (t. i., augu eļļām, riekstiem, tabaku) attiecas elastīgāki noteikumi, kas pielāgoti reālajai ekonomiskajai situācijai, proti, uz HS 14., 15., 20. nodaļu (ieskaitot pozīciju 2008), 23., 24. nodaļu. Alternatīvajā noteikumu kopumā ir paredzēts līdzsvars starp reģionālajiem un globālajiem ieguves avotiem, piemēram, attiecībā uz 9. un 12. nodaļu. Ir vienkāršoti arī noteikumi (izņēmumu samazināšana) 4., 5., 6., 8., 11. un ex 13. nodaļā.

3.2.2. *Rūpniecības izstrādājumi (izņemot tekstilizstrādājumus)*

Ierosinātais kompromiss paredz būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar patlaban spēkā esošajiem noteikumiem:

- attiecībā uz vairākiem izstrādājumiem patlaban spēkā esošajā noteikumā, kas attiecas uz nodaļu, ir divi kumulatīvi nosacījumi. Tiek ieviests viens nosacījums (HS 74., 75., 76., 78. un 79. nodaļa);
- svītroti daudzi konkrētie noteikumi, kuri atkāpjas no noteikuma, kas attiecas uz nodaļu (HS 28., 35., 37., 38. un 83. nodaļa). Šāda horizontālā pieeja nozīmē vienkāršāku situāciju uzņēmējiem un muitai;
- tādējādi alternatīvu noteikuma iekļaušana pašreizējā noteikumā par nodaļu piedāvā eksportētājam vairāk izvēles iespēju, kā panākt atbilstību izcelsmes kritērijam (27., 40., 42., 44., 70. un 83., 84. un 85. nodaļa).

Visu šo izmaiņu rezultātā tiek iegūts atjaunināts un modernizēts noteikumu saraksts, kas kopumā atvieglo atbilstības panākšanu izstrādājuma noteiktas izcelsmes statusa iegūšanas kritērijam. Turklāt iepriekš minētā iespēja nenoteiktas izcelsmes izstrādājuma ražotāja cenas un vērtības aprēķiniem izmantot kāda laikposma vidējo rādītāju vēl vairāk vienkāršos eksportētāju situāciju.

3.2.3. *Tekstilizstrādājumi*

Attiecībā uz tekstilizstrādājumiem un apģērbiem ir ieviestas jaunas iespējas, kas attiecas uz izvešanu pārstrādei un pielaidēm. Jauns izcelsmes noteikšanas process ieviests arī attiecībā uz šiem izstrādājumiem, jo īpaši attiecībā uz audumiem, kas kļūtu vieglāk pieejami. Visbeidzot, uz šiem izstrādājumiem attieksies arī pilnīga divpusēja kumulācija. Šāda kumulācija ļaus pārstrādi, kas tiek veikta ar tekstilmateriāliem (t. i., aušanu, vēršanu utt.), ņemt vērā ražošanas procesā kumulācijas zonā.

Ar mazāk stingriem noteikumiem, pateicoties ierosinātajām divpusējām konkrētu apģērba gabalu un apģērba piederumu kvotām, noteiktas izcelsmes izstrādājumu importa vērtība varētu sasniegt ap 17 miljoniem EUR (aplēse balstīta uz vidējo vienības cenu agrākajam importam no Libānas). Gaidāms, ka šāda saskaņā ar kvotas noteikumiem veikta ierobežota apjoma importa ietekme uz Eiropas tirgu būs niecīga.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, kas nosaka “nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu”.

Jēdziens “lēmumi ar juridiskām sekām” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu”².

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Asociācijas padome ir struktūra, kas izveidota ar nolīgumu, proti, Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses.

Akts, ko Asociācijas padome ir aicināta pieņemt, ir akts ar juridiskām sekām. Saskaņā ar Asociācijas nolīguma 76. panta 2. punktu paredzētais akts būs pusēm saistošs saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Paredzētais akts nepapildina un negroza nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu pieņemamā lēmuma materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā paredzētā akta mērķa un satura, par kuru ieņem nostāju Savienības vārdā.

4.2.2. Piemērošana šajā lietā

Plānotā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz kopējo tirdzniecības politiku.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 207. panta 3. punkts un 207. panta 4. punkta pirmā daļa.

4.3. Secinājumi

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 207. panta 3. punktam un 207. panta 4. punkta pirmajai daļai saistībā ar 218. panta 9. punktu.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Atkāpe, kas skar konkrētas tekstilnozares kvotas, var ietekmēt muitas ieņēmumus, kas ir ES pašu resursi. Tomēr iespējamā ietekme ir ļoti ierobežota, ņemot vērā, ka attiecīgajās nozarēs eksportam no Libānas uz ES ir samērā neliela vērtība, kā arī to, ka, visticamāk, atkāpi izmantos nevis tam, lai aizstātu eksportu, kas patlaban ir muirojams, bet gan jaunam

² Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

eksportam, kuram saskaņā ar atkāpi netiktu uzlikti nodokļi. Arī alternatīvu izcelsmes noteikumu izmantošanai var būt ietekme, taču tā nav skaitliski novērtējama.

6. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Ar Asociācijas padomes aktu tiks grozīts Asociācijas nolīgums, tāpēc pēc pieņemšanas to ir lietderīgi publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura izveidota ar Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, attiecībā uz grozījumiem Nolīguma 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 3. punktu un 207. panta 4. punkta pirmo daļu saistībā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses (“nolīgums”), Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu 2006/356/EK¹, un tas stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī.
- (2) Nolīgums ietver 4. protokolu par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm. Ievērojot minētā protokola 38. pantu, Asociācijas padome, kas izveidota ar nolīguma 74. panta 1. punktu (“Asociācijas padome”), var nolemt grozīt protokola noteikumus.
- (3) Asociācijas padomei nākamajā sanāsmē jālemj par 4. protokola grozījumiem.
- (4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, jo Asociācijas padomes lēmums būs saistošs Savienībai.
- (5) Savienība ar Padomes Lēmumu 2013/93/ES² noslēdza Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (“konvencija”), un attiecībā uz Savienību tas stājās spēkā 2012. gada 1. maijā. Tajā ir paredzēti noteikumi par to preču izcelsmi, kas tiek tirgotas saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, kas noslēgti starp līgumslēdzējām pusēm, un tos piemēro, neskarot principus, kas noteikti minētajos nolīgumos.
- (6) Konvencijas 6. pantā paredzēts, ka katra līgumslēdzēja puse veic atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu konvencijas efektīvu piemērošanu. Tālab Asociācijas padomei būtu jāpieņem lēmums, ar ko nolīguma 4. protokolā iekļauj atsauci uz konvenciju.

¹ Padomes Lēmums (2006. gada 14. februāris), lai noslēgtu Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses (OV L 143, 30.5.2006., 2. lpp.).

² Padomes Lēmums 2013/93/ES (2011. gada 14. aprīlis) par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (OV L 54, 26.2.2013., 4. lpp.).

- (7) Diskusijas par grozījumiem konvencijā ir radījušas jaunu modernizētu un elastīgāku izcelsmes noteikumu kopumu, kas jāiekļauj konvencijā. Savienība un Libāna ir paidušas gribu, pirms noslēdzas grozīšanas process, alternatīvi pašreizējo noteikumu piemērošanai iespējami drīz piemērot jaunus noteikumus.
- (8) Konvencijas grozījumu kontekstā Libāna ir paudusi Savienībai lūgumu attiecībā uz konkrētiem tekstilizstrādājumiem ieviest elastīgākus izcelsmes noteikumus, lai apgērbus, kas ražoti no importētiem audumiem, saskaņā ar nolīgumu uzskatītu par noteiktas izcelsmes izstrādājumiem. Ņemot vērā Sīrijas bēgļu krīzes nopietno ietekmi uz Libānu un Libānas tekstilrūpniecības nozares ierobežoto attīstību, Padome Savienības vārdā uzskata, ka ir pamatoti vienoties par mazāk stingriem izcelsmes noteikumiem konkrētiem tekstilizstrādājumiem ierobežotu gada kvotu ietvaros,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostājas, kas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, pamatā ir Asociācijas padomes lēmuma projekts, kas pievienots šim lēmumam.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*